

Bemærkninger til forslaget

I FN's Sikkerhedsråd vedtog den 10. juni 1999 resolution 1244, der danner rammerne for en fredsløsning for Kosovo. Af resolutionen fremgår, at en politisk løsning på Kosovo-krisen skal baseres på de generelle principper for en løsning af Kosovo-krisen, som blev vedtaget af G8-landene den 6. maj 1999, samt den Fredsplan, som Forbundsrepublikken Jugoslavien accepterede den 3. juni 1999. De to dokumenter udgør henholdsvis resolutionens anneks 1 og 2.

I sikkerhedsrådsresolutionen slås fast, at der skal etableres en civil tilstedeværelse og en sikkerhedsstyrke i Kosovo. Af anneks 2, pkt. 4, fremgår, at sikkerhedsstyrken skal have substantiel NATO-deltagelse, og at den indsættes under enhedskommando. Styrken skal have til opgave at etablere sikre omgivelser, således at flygtninge og internt fordrevne kan vende sikkert hjem. Styrken vil have betegnelsen Kosovo Force eller KFOR. Deltagelse i KFOR vil være åben for alle lande. Der er indgået en militær-teknisk aftale mellem KFOR og Forbundsrepublikken Jugoslavien. Det fremgår af aftalen, at Forbundsrepublikken Jugoslavien er indforstået med KFOR's indsættelse, herunder styrkens ret til om nødvendigt at anvende magt.

FN's generalsekretær udnævner en Særlig Repræsentant, som skal overvåge implementeringen af den civile tilstedeværelse og koordinere tæt med sikkerhedsstyrken for at sikre, at såvel den civile tilstedeværelse som sikkerhedsstyrken arbejder hen imod de samme mål og gensidigt støtter hinanden. Som et led i den civile indsats vil der skulle etableres en midlertidig administration for Kosovo, i henhold til hvilken befolkningen i Kosovo kan nyde et udstrakt selvstyre inden for Forbundsrepublikken Jugoslavien, idet der tages fuld højde for Rambouillet-aftalerne. Det forventes, at FN vil stå for implementeringen af den civile indsats.

II. KFOR vil blive indsat på grundlag af resolution 1244 af 10. juni 1999 fra FN's Sikkerhedsråd, der bemyndiger oprettelsen af styrken under henvisning til FN-pagtens kapitel VII. Styrken vil være bemyndiget til at anvende alle nødvendige midler for at sikre efterlevelse af resolutionen.

KFOR's væsentligste militære opgaver vil være at overvåge efterlevelsen af sikkerhedsrådsresolutionens bestemmelser, herunder anneks 1 og 2, samt den militær-tekniske aftale. KFOR vil bl.a. skulle overvåge og sikre tilbagetrækningen af alle jugoslaviske styrker fra Kosovo i henhold til den forud aftalte tidsplan, der er en del af den militær-tekniske aftale. KFOR vil også skulle sikre en demilitarisering af Kosovo's Befrielseshær, UCK, og andre væbnede koso-albanske grupperinger.

KFOR vil endvidere skulle bidrage til at skabe sikre omgivelser for gennemførelsen af den politiske og civile del af resolutionen, herunder for de civile og humanitære organisationer og Det Internationale Krigsforbrydertribunals arbejde.

I lyset af flygtningesituationen i regionen og det store antal internt fordrevne i Kosovo vil KFOR i en første fase skulle udføre en række opgaver af mere civil karakter, såsom at yde humanitær nødhjælp, opretholde lov og orden, etablere en civil administration og genopbygge den væsentligste infrastruktur.

KFOR forudses at blive på ca. 50.000 mand, idet styrkeopbygningen vil ske gradvist. KFOR er bygget op omkring NATO's hurtige reaktionsenhed Allied Command Europe Rapid Reaction Corps (ARRC). Det samlede militære ansvar for operationen ligger hos NATO's øverstkommanderende i Europa, SACEUR.

KFOR vil bestå af 5 brigader samt førings- og støttestruktur. Samtlige 19 NATO-lande har tilkendegivet at ville bidrage med tropper. Det samme har følgende NATO-partnerlande: Azerbajdjan, Østrig, Bulgarien, Estland, Finland, Letland, Litauen, Rumænien, Schweiz, Slovakiet, Slovenien, Sverige og Ukraine. Hertil kommer bidrag fra Rusland, der for øjeblikket er genstand for forhandlinger. Uden for partnerkredsen har et antal lande tilkendegivet at ville deltage.

De af NATO-rådet godkendte regler for magtanvendelse, som KFOR opererer under, er i overensstemmelse med sikkerhedsrådsresolutionen, herunder anneks 1 og 2, samt international ret. Magtanvendelsen skal være militært nødvendig, en sidste udvej og